

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

ח בתשרי התשע"ט
17 ספטמבר 2018

סמך : 2018-202

לכבוד:

משתתפי הפורום

הנדון : סיכום ישיבת פורום סיגינט - 13.09.2018

1. בתאריך ה-13.09.2018 נערכה פגישה של פורום סיגינט בפרקליטות המדינה בראשות חיים ויסמונסקי, מנהל מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה. בישיבה השתתפו: ירון גולומב (מיסוי וכלכלה); שגיא אופיר (פמ"י פלילי); יוחאי בן שמואל (מחלקה כלכלית); אילנה ירושלמי (פמ"צ פלילי); הילה כץ (פמ"ח); עפרה קרמני (פמת"א פלילי); שרון משעל (פמ"מ פלילי); תמר פרוש (מחלקה פלילית); אפי טפליץ (מחלקת ייעוץ וחקיקה פלילי); יניב פרטוק ואסף זינגר (חטיבת הסיגינט במשטרת-ישראל); הדס פטר (ייעוץ משפטי במשטרת-ישראל); שירי רום ויוני חדד (מחלקת הסייבר).

2. להלן יפורטו הנושאים שנדונו בישיבה:

א. עפרה קרמני (פמת"א פלילי) הציגה את נושא צווי ההרחבה לגבי עבירות נוספות ולגבי חשודים נוספים, כפי שעלה בתיק ב. יאיר שבטיפולה. לאחר דיון בנושא, סוכם כי:

א. הרחבה לעברות נוספות: אם בית-המשפט גילה את דעתו כי יש להגביל את ההפקה / התמלול של השיחות לגבי עברות מסוימות בלבד, וכן אם קיימת אי בהירות לגבי השאלה האם בית-המשפט התכוון להטיל מגבלה כאמור – יש לבקש "צו הרחבה" מבית-המשפט לצורך שימוש בהאזנות הסתר לגבי עברות אחרות. אם אין הגבלה בצו האזנת הסתר על האפשרות להפיק / לתמלל עברות אחרות - אין צורך ככלל לבקש צו הרחבה.

ב. הרחבה לחשודים נוספים: סעיף 13(ג1) לחוק האזנת סתר מדבר על הרחבה לגבי "כל עברה", ולכאורה לשון הסעיף סובלת גם הרחבה לגבי חשודים נוספים. עם זאת, ברור כי הרחבה שכזאת דורשת "קפיצה" פרשנית גדולה יותר. כיום, משטרת ישראל נוהגת, ככלל, לבקש צו האזנת סתר ל"קוי" ולא

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

ל"אדם" (ר' נוהל חטיבת הסיגינט מס' 310). על כן, הצורך לבקש צו הרחבה על חשודים נוספים מצטמצם לאור המעבר לבקשה להאזין לקו (לפחות כך הוא במקרה של האזנה לטלפון נייד, דהיינו ברוב המכריע של האזנות הסתר). במקרה של ב. יאיר דווקא נתבקש צו האזנת סתר ל"אדם" ולא ל"קו", ועל כן התעורר הקושי.

חיים ויסמונסקי ציין כי אם ההאזנה הוגדרה כהאזנה ל"אדם", ובכל זאת נדרש להרחיב לחשודים נוספים, אז אפשר לטעון משפטית ש"כל עברה" חל גם על עבריינים נוספים, או לבקש צו הרחבה. הוצע כי אם יתעורר מצב כזה הוא יובא לדיון בפורום על-מנת לחשוב האם וכיצד לפנות לבית-המשפט.

ב. מירב גבע (פמת"א פלילי) הציגה את הסוגיה הנוגעת לשימוש בתוצרי האזנת סתר לאינטרנט לצרכים ראייתיים, כפי שעלה בתיק 338, בעניין הנאשמת לורי שם טוב ואח'. באותו מקרה, ההאזנה לאינטרנט נערכה באמצעות אמצעי, שלתוצריו היתה חשיבות רבה מבחינה ראייתית ולכן הוחלט להתיר לחשוף את חלקם של התוצרים. הוחלט כי חלק מהתוצרים יסווגו כתוצרים חסויים וחלקם ייחשפו לעיון בלבד, למרות שמדובר בתוצרים מאותו הסוג שהיה בכוחם כדי להפליל את הנאשמת. השיקולים שעמדו לנגד הפרקליטים היו הרצון שלא לחשוף את היכולות, כמו גם את אי-היכולות המודיעיניות של המשטרה.

נוסף על כך, עלתה השאלה בדבר אופן ההפקה הראוי לתוצרי האזנת סתר לאינטרנט. תוצרים אלה, מבחינה כמותית, הם רבים עד מאוד, ונקבע נוהל הפקה ייעודי להאזנת סתר לאינטרנט, הכולל "תקופת איפיון" וזניחה של סוגי התכנים שאינם נוגעים באופן קטגורי לחשוד ולחשדות הנחקרים.

כמו כן, בתיק זה הוחלט על תעודת חיסיון ייחודית, שלפיה תוצרי האזנת הסתר יעמדו לעיון ההגנה במשרדי המאשימה בלבד, ללא קבלת העתק. החיסיון הזה נועד לאפשר שימוש ראייתי בחומרים אלה מחד גיסא, ולמנוע סיכון לחשיפת היכולות ואי היכולות הסיגינטיות של המשטרה בהקשרנו הנדון. זו הפעם הראשונה שבה הוחלט על מהלך של חיסיון מטעמי אינטרס ציבורי שאינו גורף, בדמות חיסוי מלא של המידע, אלא חלקי, בדמות חשיפה מבוקרת של המידע להגנה.

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

ג. מאיה טריגר (פמ"מ) הציגה את ההחלטות שניתנו בתיק אלמ"ב שבטיפולה. בתיק עלתה השאלה מה דינה של הקלטת סתר שביצע אב לפעוט במשפחתון, שבה נחשף חשד לעברות אלימות של המטפלת כלפי פעוט. באותו מקרה נפסק כי ההקלטה שנערכה היא האזנת סתר אסורה, ולאחר קבלת החלטה זו, הוגשה בקשה לאישור קבילות האזנת הסתר האסורה כראיה, ובקשה זו התקבלה על-ידי בית-המשפט.

לאחר מכן, הוצגה על-ידי יוני חדד ממחלקת הסייבר הנחית פרקליט המדינה מס' 2.35 – "מדיניות פתיחה בחקירה והעמדה לדין בגין תיעוד קולי או ויזואלי של מטפל בקטין או בחסר ישע שבוצע ללא הסכמת המתועדים ושימוש בתוצרים אלה בהליך הפלילי".

הועלתה לדיון שאלה שלא הוכרע בה, ולפיה האם כאשר מבוצעת הקלטת סתר בגן ילדים, למשל, על פני יום שלם, ניתן לפצל את השמע כך שהחלקים שאינם נחשבים האזנת-סתר (למשל, אם ההתעללות הייתה בבנו של האב המקלית, שאז האב נכנס בנעלי ילדו), יופרדו מהחלקים שעולים כדי האזנת סתר. בהמשך לכך, נשאלת השאלה האם את החלקים שאינם מהווים האזנת סתר – ניתן להגיש כראיה שאינה מהווה האזנת סתר אסורה. לשאלה זו נפקות מעשית חשובה, שכן אם ניתן "לגזור" חלקים מהקלטת הסתר ולהשתמש בחלקים שאינם עולים כדי האזנת סתר, אזי אין צורך בקבלת היתר מבית-המשפט (ולפני כן מפרקליט המדינה) לפי סעיף 13 לחוק האזנת סתר. כיוון שסעיף 2ב לחוק האזנת סתר מאפשר לפרקליט המדינה להסמיך תובע להקשיב ולהשתמש בהאזנת סתר אסורה בגין כל עברת פשע, מטעמים מיוחדים של חומרת העניין, וכיוון שסעיף 13 מאפשר הגשה של האזנת סתר אסורה שעולה כדי "פשע חמור", כהגדרתו בחוק האזנת סתר (7 שנות מאסר ומעלה) בלבד, הרי שטכניקת ההפרדה של חלקי ההקלטה לחלקים אסורים וחלקים שאינם האזנת סתר – תאפשר להרחיב את השימוש בהקלטות הסתר (לפחות את החלקים שאינם עולים כדי האזנת סתר) - לכל עברה.

3. במהלך הישיבה צוין הצורך לרענן את סוגיית הטיפול בהאזנות סתר אסורות. זאת, הן ביחידות החקירה השונות (באחריות משטרת-ישראל) והן ביחידות הפרקליטות השונות. בחלק ממחוזות הפרקליטות המודעות לצורך בקבלת היתר פ.מ. לעיון ושימוש בהאזנת סתר אסורה, לפי סעיף 2ב לחוק האזנת סתר, ולהיתר שימוש בהאזנת סתר אסורה, לפי סעיף 13 לחוק האזנת סתר – נמוכה. בקשות לקבלת היתר פ.מ. כאמור – מטופלות במחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה, וכאשר הבקשה היא בשלבי החקירה – יש להעבירה

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה
מחלקת הסייבר

תחילה דרך חטיבת הסיגינט במשטרת-ישראל ומשם למחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה.

4. אנו מודים לעופרה, מירב, יוני ומאיה על הרצאותיהם המעשירות.

מאי הר-שי

מחלקת הסייבר בפרקליטות המדינה